

Р.нската окръжна прокуратура е обвинила подсъдимата:

Н. Д. Г., ЕГН: *****, родена на **.**.**** г. гр. Р., живее в гр. Р., с българско гражданство, неомъжена, с начално образование, работи, осъждана в това, че на 17.06.2021 г. в гр. Р., в условията на повторност, в немаловажни случаи, отнела чужди движими вещи: 1 бр. дамска чанта от изкуствена кожа, тип портмоне, 1 бр. дамско портмоне от естествена кожа, парична сума в размер на 125 лева, лична карта, СУМПС, комплект с талон, 1 бр. дебитна карта с издател „ОББ“ АД и 1 бр. дебитна карта с издател „Юробанк България“ АД, всички на името на В. В. В., 1 бр. сгъваем чадър, 1 бр. мобилен телефон марка „Samsung“, модел „Galaxy A5“ с IMEI *****, 1 бр. силиконов протектор за телефон, 2 връзки с по 2 бр. секретни ключове всяка, 1 бр. дамско червило марка „Мебълин“, 1 бр. дамско червило неустановена марка и 1 бр. дезинфекциращ препарат за ръце „Zhivasept“ 85 мл., всичко на обща стойност 298,66 лева, от владението на В. В. В. от гр. Р., без нейно съгласие, с намерение противозаконно да ги присвои.

Престъпление по чл. 195, ал. 1, т. 7, вр. чл. 194, ал. 1 от НК

- На 17.06.2021 г. в гр. Р., в съучастие с В. С. И., като подбудител и помагач, умишлено склонила В. И. да извърши престъпление по чл. 249, ал. 1 НК и я подпомогнала чрез набавяне на 2 бр. платежни инструменти - дебитна карта с № *****, с издател „Обединена българска банка“ АД и дебитна карта с № *****, с издател „Юробанк България“ АД, и двете на името на В. В. В. от гр. Р., ведно с кодове за ползването на същите, посредством които В. И. на 17.06.2021 г. в гр. Р., в условията на продължавано престъпление- на 7 /седем/ пъти, използвала платежни инструменти- дебитна карта с № *****, с издател „Обединена българска банка“ АД и дебитна карта с № *****, с издател „Юробанк България“ АД и двете на името на В. В. В. от гр. Р., без съгласието на титуляра им В. В. В., като деянието не съставлява по-тежко престъпление..

Престъпление по чл. 249, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 3 и ал. 4 от НК.

В съдебното заседание прокурорът счита, че авторството на всяко от деянията е доказано. Пледира подсъдимата да бъде призната за виновна по повдигнатите обвинения. Иска от съда да и наложи наказание лишаване от свобода, и да се постанови ефективно изтърпяване.

Подсъдимата не се признава за виновна и заедно със защитника си пледират за оправдателна присъда.

Окръжният съд, след като прецени събраните по делото доказателства, прие за установена следната фактическа обстановка:

По фактите.

Обвиняемата **Н. Д. Г.** е родена на **.**.**** г. в гр. Р., живее в гр. Р., с българско гражданство, неомъжена, с начално образование, работи, осъждана. Отношение към обвинението по чл. 195, ал. 1, т. 7 НК. налице е Определение от 16.06.2020 г. по НОХД № 1037/2020 г. на РС – Шумен, с което са групирани наказания, наложени съответно с определение за

одобряване на споразумение по НОХД № 526/2020 г. на РС – Шумен и по НОХД № 1037/2020 г. на РС – Шумен и двете за извършени от обв. Г. престъпления по чл. 197, т.1, вр. чл. 194, ал.1, вр. чл. 26, ал.1, вр. чл. 20, ал.2, вр. чл. 63, ал.1, т. 4 НК в периода от 24.02.2020 г. до 26.02.2020 г. и от 22.12.2019 г. до 07.2.2020 г. Изпълнението на наказанието „лишаване от свобода“ за срок от 3 месеца е отложено за срок от 2 години. Определението е влязло в сила на 02.07.2020 г.

Св. В. В. В. имала открити банкови сметки в „ОББ“ АД и в „Юробанк България“, за ползването на които банките й издали дебитни карти на нейно име. Картата, издадена от „ОББ“ АД била с № *****, а тази, издадена от „Юробанк България“ АД с № *****. Св. В. записала ПИН кодовете за картите на листче и заедно ги държала в портфейла си. На 17.06.2021 г. около 19,30 часа, св. В. заедно със съпруга си св. Е. В. и малолетното им дете се намирали пред блок „И. Д.“ в гр. Р. където живеели. Детето поискало да кара колело и за да му помагат и предпазват от наранявания двамата родители вървели в непосредствена близост до него. Св. В. оставила дамската си чанта на пейка намираща се в дясно от жилищния им вход, точно пред автомобила им, който бил паркиран на паркинга пред блока. Дамската й чанта била от изкуствена кожа, малка, тип портмоне и в нея държала дамско портмоне от естествена кожа, парична сума в размер на 125 лева, лична карта, СУМПС и талон, двете дебитни карти, сгъваем чадър, мобилен телефон марка „Samsung“, модел „Galaxy A5“ с IMEI ***** със силиконов протектор, 2 връзки с по два секретни ключа всяка, червило марка „Мебълин“, червило с неустановена марка и дезинфекциращ препарат за ръце „Zhivasept“ 85 мл. РОП твърди, че по същото време от там минавали обв. Н. Г. и св. Й. И., които през месец юни 2021 г. живеели на семейни начала. С тях бил и малолетният син на св. И.. Разхождали и кучето си. Твърди се, че обв. Г. забелязала останената без надзор на пейката дамската чанта на св. В.. Тъй като се нуждаела от пари и решила да се снабди с такива по престъпен начин. Възползвала се, че вниманието на свидетелите В.и било насочено към детето им и преминавайки покрай пейката бързо взела дамската чанта. Св. В. твърди, че видял обв.Г., св. И., детето и кучето и понеже му направило впечатление, че преминавали през тревните площи, а не през паркинга, ги запомнил. Твърди се, че обв. Г. прегледала съдържанието на дамската чанта и взела от намиращия се в нея портфейл сумата от 125 лева. и хвърлила дамската чанта с всички съдържащи се в нея вещи. Твърди се, че когато се прибрали в дома си, обв. Г. казала на св. И., че в портмонето забелязала дебитни карти и искала да се върне, за да ги вземе. Двамата се отправили към мястото, където обв. Г. изхвърлила чантата и я намерили там. Обв. Г. взела портфейла с всички съдържащи се в него вещи и отново се отдалечила.

Междувременно св. В. установила, че дамската й чанта не била на пейката, където я оставила и от телефона на съпруга си позвънила на банките, за да поиска дебитните й карти да бъдат блокирани. Сигнализирала за

случилото се и на тел. 112.

През това време обв. Н. Г. и св. И. отишли в близост до Кооперативния пазар в гр. Р., където знаели, че има банкомати. Обв. Г. знаела, че вече била осъждана с влязла в сила присъда за извършена кражба, а била и подсъдима по НОХД № 20213600200305/2021 г. по описа на ОС – Шумен, за извършени от нея престъпления по чл. 249, ал.1, вр. чл. 26, ал.1, вр. чл. 63, ал.1, т. 3 НК и по чл. 195, ал.1, т. 7, вр. чл. 26, ал.1, вр. чл. 26, ал.1, вр. чл. 63, ал.1, т. 3 НК, за което имала надлежно връчена призовка. Затова не искала лично тя да ползва неправомерно дебитните карти на св. В., а решила да убеди сестрата на св. И. да извърши това. В изпълнение на намисленото, обв. Г. помолила св. И. да се обади на сестра си – В. И., която да извърши тегленето. Св. И. позвънил на сестра си и я повикал да отиде до Кооперативни пазар. След като се срещнали обв. Г. дала двете дебитни карти заедно с листчето с ПИН кодовете за тях на св. И. и поискала да изтегли пари от банкомата чрез тях. В. И. видяла, че и двете дебитни карти били издадени на името на непозната за нея жена, но обв. Г. й казала, че не трябва да се интересува на кого са картите, а да изтегли пари чрез тях. И. се съгласила да ги ползва и затова ги взела от обв. Г.. Така на 17.06.2021 г. в 19,37 часа св. В. И. поставила дебитна карта с № ***** издадена от „Юробанк България“ АД в АТМ № № 507 (собственост на „ОББ“ АД), намиращ се в гр. Р., бул. „Цар Освободител“ № 113А, общински пазар, заявила транзакция и въвела ПИН кода за картата. Тази транзакция останала неуспешна, тъй като дебитната карта вече била блокирана след обаждането на св. В. в банката – издател. Веднага след това, св. В. И. отново заявила втора транзакция със същата карта, но и тя била неуспешна. В 19,40 часа на същата дата св. В. И. поставила дебитната карта, издадена от „Юробанк България“ в друг АТМ – с № D0081701, собственост на банка „ДСК“ АД и чрез въвеждане на ПИН кода извършила справка за наличност по сметката на св. В.. Минута по – късно посредством същата карта заявила друга транзакция, но и тя останала неуспешна поради блокирана карта. В 20,35 часа св. В. И. поставила дебитна карта с № ***** издадена от „ОББ“ АД в АТМ № 507 (собственост на „ОББ“ АД), намиращ се в гр. Р., бул. „Цар Освободител“ № 113А, общински пазар, заявила транзакция на 400 лева и въвела ПИН кода за картата. Тази транзакция останала неуспешна поради недостатъчна наличност по сметката на св. В.. Минута по – късно св. И. по описания начин отново заявила транзакция на сумата от 200 лева, но и тя останала неуспешна поради недостатъчна наличност. В 20,48 часа на същата дата св. В. И. отново поставила същата дебитна карта в друг банкомат – с № 559, намиращ се в гр. Р., ул. „Борисова“ № 12, магазин „Ал Март 2“, но картата вече била блокирана поради обаждането на св. В. и банкоматът задържал дебитната карта.

След като не успяла да изтегли пари чрез двете дебитни карти, св. И. върнала картата, издадена от „Юробанк България“ АД на обв. Г. и се прибрала в дома си. Обв. Г. я дала на св. И., той поставил дебитната карта, издадена от „Юробанк България“ АД в портфейла на св. В. и го оставил

заедно със съдържащи се в него вещи върху кафе-автомат на ул. „Шипка“ в гр. Р.. Неустановена по делото жена намерила портфейла и след като видяла намиращите се в него лични документи се свързала чрез интернет комуникатор със св. В. В. и ѝ го върнала. Св. В. установила, че от портмонето липсвали 125 лева, а всички други вещи били там. Няколко дни по – късно св. Е. В. намерил в тревните площи пред блока им дамската чанта на съпругата си, заедно със съдържащите се в нея вещи.

След като установила кражбата и неправомерното ползване на дебитната карта, св. В. В. сигнализирала органите на МВР и така било поставено началото на настоящото наказателно производство.

Изложените релевантни на делото фактически констатации се установяват след съвкупния анализ на всички събрани по делото гласни и писмени доказателства , а те не водят до изложената фактическа обстановка в обвинението.

По доказателствата.

Макар защитната теза на подсъдимата да е неправдива от останалите доказателства и доказателствени средства по делото не може да се установи по категоричен начин, че присъствието на подсъдимата пред блок „И. Д.“ в гр. Р. е било свързано с извършване на престъпление.

Свид. В. В. и Е. В. не са възприели извършване на действия от подсъдимата, които да са насочени към отнемане от владението на В.В. на дамската ѝ чанта . Единственото което и двамата са възприели че трима души мъж, жена ,дете и куче са преминали близо до пейката където В.В. е оставила чантата си. Свидетелските показания и очната ставка проведена с участието на свид.В. И. И. ,Й. С. И. и В. С. И. също не допринасят за разкриване на обективната истина, тъй като те имат произведен характер. С показанията на свидетеля В.И. се преразказва отчасти версията на пострадалата за случилото се на инкриминираната дата, и извършените от него ОИМ които насочват за извършване на деянието от св.Й. И., който впоследствие отрича да е прекъсвал владението на чантата на пострадалата. Сочи за автор подсъдимата. Свидетелката В.Ст.И.. възпроизвежда споделеното ѝ от св.Й. И. и подсъдимата Н. Г.. По този начин съдът счита ,че доказателствената съвкупност се допълва с производни доказателства, които да подменят първичните такива, а това е недопустимо, тъй като производните доказателства служат само за тяхната проверка. Събраните свидетелски показания единствено могат да послужат за проверка на достоверността на показанията на свидетелите В. В. и Е. В. и на обясненията на подсъдимата Н. Г..

Същевременно липсват доказателствени средства, възпроизвеждащи преки доказателства, с които по категоричен начин да се доказват извършването на престъпление и участието на подсъдимата в него. Напротив в хода на наказателното производство са събрани единствено косвени доказателства. Константна е съдебната практика, че осъдителна присъда може

да се основава на косвени доказателства, но е необходимо да са налице определени условия, а именно те да представляват верига от доказателства, която води до единствено възможен, несъмнен и категоричен извод за извършването на престъпление и неговото авторство и същевременно да изключват възможността за други версии. В настоящия случай това не е така, тъй като присъствието на подсъдимата пред пред блок „И. Д.“ в гр. Р. не води до еднозначен извод за извършване на престъплението кражба. От събраните косвени доказателства не се установява по категоричен начин инкриминираното от РОП деяние вменено на подс.Г. още по-малко механизма на извършването му. Напротив от показания на свидетеля И. може да се направи извод, че телодвижение по прекъсване владението на чантата, предмет на кражбата, се дължи не на действията на подсъдимия, а на движение именно от Г.. Предположението, че е възможно подсъдимата да е отнела чантата с цел да вземе портфейла не е достатъчно за признаване на вината и в извършване на кражба. Осъдителната присъда не може да почива на предположения. Разгледани поотделно и в тяхната съвкупност събраните доказателства и доказателствени средства не позволяват нито да се потвърди, нито да се отрече, която и да е от възможните версии за отнемането на чантата – дали в следствие на изричните действия на подсъдимата или на действията на св.И..

При така установената фактическа обстановка и направените изводи относно доказателствата по делото, настоящият съдебен състав намери, че подсъдимата Н. Д. Г. не е осъществил нито от обективна, нито от субективна страна състава на престъплението по чл. 195,ал. 1,т.7 вр. чл.194,ал.1 от НК.

По правото.

Подсъдимата Н.Д.Г. следва да бъде оправдан по повдигнатото и обвинение, тъй като същото е недоказано. Събраната по делото доказателствена съвкупност не подкрепя фактическата обстановка, описана в обвинителния акт. От нея не може да се направи единствен и категоричен извод за извършване на престъплението кражба съответно за авторството му.

Съставът на престъплението по чл.194,ал.1 от НК включва отнемането от владението на друго на движима вещ без неговото съгласие с намерението противозаконно да я присвои. Безспорно е в правната теория и съдебната практика, че изпълнителното деяние "отнемане" включва преустановяване на владението на собственика на вещта, на владелеца или на държателя ѝ и установяване на свое такова от страна на извършителя. Същевременно от субективна страна трябва да е налице специфично намерение – противозаконно присвояване на вещта, а именно извършителят на престъплението да желае да си служи с вещта като със своя като я използва или се разпорежда с нея.

От доказателствения материал не се установява по категоричен начин нито механизма на извършване на престъплението, нито специфичното намерение на подсъдимата. Постановяването на осъдителна присъда е

допустимо само при доказване на обвинението по несъмнен начин. Когато е налице съмнение досежно извършването на икриминираното деяние, участието на подсъдимата в него и обективните и субективни елементи от състава на престъплението, не може да се постанови присъда, съответно подсъдимата да се признае за виновна в извършване на престъплението, за което е обвинена.

С оглед изложеното и на основание , а подсъдимата Н.Г. призната за невиновна и да бъде оправдана по повдигнатото и обвинение в извършване на престъпление по чл.195,ал.1,т.7 вр. чл.194,ал.1 от НК.

По чл. 249, ал.1, вр. чл. 20, ал. 3 и ал. 4 от НК.

В съответствие с възприетите за установени фактически обстоятелства, подкрепени от доказателствения материал и самопризнанията на подсъдимата, РОС достигна до правния извод, че извършеното от подсъдимата Н. Д. Г. следва да бъде квалифицирано като съучастническа дейност - подбудител и помагач на В. И. при извършването от двете в съучастие престъпление по 249,ал.1 вр.чл.20,ал.3 и ал.4 от НК. Подсъдимата Н. Г. на 17.06.2021 г. в гр. Р., в съучастие с В. С. И., като подбудител и помагач, умишлено склонила В. И. да извърши престъпление по чл. 249, ал.1 НК и я подпомогнала чрез набавяне на 2 бр. платежни инструменти - дебитна карта с № *****, с издател „Обединена българска банка“ АД и дебитна карта с № *****, с издател „Юробанк България“ АД, и двете на името на В. В. В. от гр. Р., ведно с кодове за ползването на същите, посредством които В. И. на 17.06.2021 г. в гр. Р., в условията на продължавано престъпление- на 7 /седем/ пъти, използвала платежни инструменти- дебитна карта с № *****, с издател „Обединена българска банка“ АД и дебитна карта с № *****, с издател „Юробанк България“ АД и двете на името на В. В. В. от гр. Р., без съгласието на титуляра им В. В. В., като деянието не съставлява по-тежко престъпление, което престъпление е квалифицирано по чл.249,ал.1 вр.чл.20,ал.3 и ал.4 от НК. Подсъдимата Н.Г. е инициатор на престъплението, но същата не участва в изпълнителното деяние - самото използване на платежния инструмент. Тя само умишлено въздейства върху В. И. сестра на свид.И. и я склонява да извърши противоправното деяние. съзнава, че общественоопасния характер на своето поведение и че то именно ще доведе до това В.И. да вземе решение и да извърши това към което я склоняват, предвижда и иска настъпването на общественоопасните последици. Освен това именно тя Н. Г. предоставя намерения от нея платежен инструмент - банкови карти, издадена на друго лице и че не е имала съгласието за използването му. Така е преценено и от РОС поведението на подсъдимата Н.Г. и правилно е квалифицирано по закона. Събраните доказателства са свързани именно с тези факти като, въз основа на тях се извежда заключението относно формата на съучастие.

По наказанието.

Деянието по чл.249,ал.1 вр.чл.20,ал.3 и ал.4 от НК е извършено при

условията на пряк умисъл, с ясното съзнание за противоправността му и произтичащите от него общественонеопасни последици.

При индивидуализация на наказанието във вр.с чл.18 от НК съдът отчита като смекчаващи отговорността обстоятелства направените признания, критичността, социалния статус и младата възраст на подсъдимата. При така изложеното счита, че и най-лекото предвидено наказание ще се окаже несъразмерно тежко и налага наказание при наличие на многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства в условията на чл.55,ал.1,т.1 от НК - четири месеца лишаване от свобода.

При индивидуализация на наказанието за престъплението по чл.249,ал.1 вр.чл.20,ал.3 и ал.4 от НК съдът отчита като смекчаващи отговорността обстоятелства- признанията и свързаното с тях критично отношение, елементарността в замисъла, като отегчаващи отчита и ролята и в осъществяване на замисленото, предоставяйки платежните средства на извършителя на престъплението и предишно осъждане. При така отчетеното налага наказание при условията на чл.54 от НК - лишаване от свобода за срок от четири месеца

На основание чл.68 от НК привежда в изпълнение отложеното по реда на чл.69,ал.1 от НК наказание в размер на три месеца лишаване от свобода, наложено по НОХД № 526 / 2020 г. по описа на РС – Шумен, което да изтърпи отделно при първоначален общ режим.

Подсъдимата дължи направените разноси на досъдебното производство в размер на 290,22лв. в полза на ОДМВР-Р..

Така мотивиран, съдът постанови присъдата си.